

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3293/2018. (IX. 13.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéletábla 15.Pk.50.004/2018/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.
2. Az Alkotmánybíróság a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény 222. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a, valamint a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a Fővárosi Ítéletábla 15.Pk.50.004/2018/2. számú végzése, illetve a Ve. 222. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügy lényege – a bíróság és választási bizottságok döntéseiben megállapított tényállás és az indítványozó előadása alapján – a következőképpen foglalható össze.
- [3] P. városban 2018. augusztus 12. napján időközi önkormányzati képviselő- és polgármesterválasztást tartottak. P. város Helyi Választási Bizottsága (a továbbiakban: HVB) a 62/2018. (VIII. 13.) számú határozatával megállapította a polgármesterválasztás eredményét akként, hogy a 2018. augusztus 12. napján megtartott időközi polgármesterválasztás érvényes és eredményes volt, és megnevezte a megválasztott polgármestert.
- [4] Az indítványozó 2018. augusztus 15-én kifogásnak nevezett beadvánnyal élt a városi HVB-nél, melyben az időközi képviselő- és polgármesterválasztás tisztaságát és a választások eredményét is sérelmezte. Arra hivatkozott, hogy a szavazás napján bizonyíthatóan súlyos jogsértés történt, amely a szavazókörök nyitvatartási idejében széles tömegeket ért el, így alkalmas volt a választói akarat befolyásolására. A jogsértés mind a képviselőjelöltek, mind a polgármesterjelöltek többségét hátrányosan érintette, az egyik polgármesterjelöltet, illetve az őt támogató jelölteket előnyös helyzetbe hozva. Erre tekintettel kérte a választás eredményének megsemmisítését, és a szavazás megismétlését mind a polgármesterjelöltek, mind a települési képviselőjelöltek tekintetében. Kérte továbbá a jelöltek felhívását arra, hogy a megismételt szavazás során tartózkodjanak az olyan magatartástól, amely tömegesen és törvénysértő módon befolyásolhatja a választói akaratot.
- [5] A beadványt a HVB – annak tartalma szerint – fellebbezésként értékelte, és 2018. augusztus 16-án továbbította a Nógrád Megyei Területi Választási Bizottsághoz (a továbbiakban: TVB).
- [6] 1.2. A TVB 3/2018. (VIII. 17.) számú határozatával a fellebbezést érdemi vizsgálat nélkül elutasította. Határozatának indokolásában rámutatott, hogy a fellebbezés nem tartalmazta és nem utalt sem a szavazóköri eredményt megállapító döntések törvénysértő voltára, sem a választási eredmény megállapítására vonatkozó szabályok megsértésére és nem is nevesítette a HVB 62/2018. (VIII. 13.) számú, a polgármester választás eredményének megállapításáról szóló határozatot.

- [7] 1.3. Az indítványozó a TVB határozata ellen 2018. augusztus 20-án felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Ve. 222–225. §-ában foglaltakra tekintettel. A Fővárosi Ítéltábla 2018. augusztus 22-én hozott 15.Pk.50.004/2018/2. számú végzésében a felülvizsgálati kérelmet – a Ve. 222. § (1) bekezdése és 231. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával – érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [8] Végzése indokolásában arra hivatkozott, hogy a Ve. 222. § (1) bekezdéséből következően a bírósági felülvizsgálat során minden esetben szükséges az érintettség vizsgálata a kérelmezői oldalon. Ennek megfelelően, ha a kérelmező a felülvizsgálati kérelmében az érintettségére nem hivatkozik, nem jelöl meg olyan tény, körülményt, adatot, amelyből a bíróság a kérelmező érintettségére következtethet, és ilyen tény, körülmény, adat az ügy irataiból sem állapítható meg, akkor a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az indítványozó által felhozott általános választópolgári érdeksérelem nem alapoz meg olyan konkrét körülményt, amelynek alapján az állított sérelem a jogaira és kötelezettségeire személyesen és közvetlenül kihatott, így érintettsége nem áll fenn.
- [9] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában egyrészt a Fővárosi Ítéltábla 15.Pk.50.004/2018/2. számú végzése megsemmisítését kérte, mert ellentétesnek tartja az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésével, R) cikk (2) bekezdésével, T) cikk (1) bekezdésével, a XXIV. cikk (1) bekezdésével, a XXVII. cikk (1) és (7) bekezdésével, az I. cikk (3) bekezdésével, valamint a 28. cikkével és a 35. cikk (1) bekezdésével.
- [10] Kérte továbbá a Ve. 222. § (1) bekezdése alkotmányossági vizsgálatát is, mert szerinte az sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését.
- [11] 2.1. Az indítványozó szerint mind a választási bizottságok, mind a bíróság számos eljárási szabály megsértésével járt el, így sértve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (7) bekezdését, az alábbiak szerint.
- [12] 2.2. A HVB, az indítványozó szerint azáltal, hogy kifogását fellebbezésnek minősítette, megfosztotta egy jogorvoslati szinttől. Előadása szerint ő ugyanis a Ve. 217. §-a alapján kifogással élt a HVB-nél, és nem fellebbezést nyújtott be. Azzal, hogy kérelmét a HVB mégis fellebbezésként értékelte, és áttette a TVB-hez, megfosztotta egy jogorvoslati lehetőségtől.
- [13] Törvényellenesen, így a tisztességes eljárást is sértve, járt el a TVB akkor is, amikor a 2018. augusztus 15-én érkezett kifogást – a Ve. 226. §-ával ellentétesen – nem határidőben, csak 2018. augusztus 16-án tette át a TVB-hez. Ha a HVB fellebbezésként értelmezte a beadványt, akkor azt a törvény szerint a beérkezés napján kellett volna áttennie a TVB-hez.
- [14] Végül sérelmesnek tartja az indítványozó azt, hogy a HVB-től nem kapott arra vonatkozóan tájékoztatást, hogy mely tartalmi elemek alapján tekintette az általa benyújtott kifogást fellebbezésnek.
- [15] 2.3. Az indítványozó szerint a TVB határozatai iratellenes indokolást, hamis tényállításokat tartalmaznak. [Ehelyütt nem csak a támadott bírósági végzéssel felülvizsgált 3/2018. (VIII. 17.) számú határozatot kifogásolja, hanem a TVB 4/2018. (VIII. 17.) számú határozatát is, mely azonban a jelen ügyben vizsgált bírósági végzésnek nem tárgya.]
- [16] Az indítványozó kifogásolja, hogy a TVB valótlanul állapította meg, hogy a HVB a hozzá érkezett beadványt tárgynapon továbbította a TVB felé. Álláspontja szerint egyrészt kifogása késve került továbbításra, ami egyrészt tisztességtelen, másrészt a TVB nem indokolta megfelelően az érdemi vizsgálat nélküli elutasítást, csak formai hibára hivatkozik.
- [17] Végül sérelmesnek tartja, hogy a TVB határozatát nem a TVB elnöke, hanem annak tagja írta alá, így a határozat nem felel meg a Ve. 46. § f) pontjának.
- [18] 2.4. Az indítványozó szerint a Fővárosi Ítéltábla végzésével megsértette a XXVIII. cikk (7) bekezdést, mert megfosztotta az indítványozót kérelme érdemi elbírálásának lehetőségétől. A támadott végzés ugyanis a Ve. 222. § (1) bekezdése alapján az érintettség hiányára hivatkozik, s azt állítja, hogy a felülvizsgálati kérelem nem tartalmaz a személyes érintettségre történő utalást, ami az indítványozó szerint nem helytálló. Álláspontja szerint az érintettség indokolatlanul szűk értelmezésével jogorvoslati (kifogás benyújtására vonatkozó) joga ellehetetlenül.

- [19] 2.5. Az indítványozó a fentiekén túl az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének, R) cikk (2) bekezdésének, és T) cikk (1) bekezdésének a sérelmét is állította. Hangsúlyozta, hogy fentiek esetében nem önálló alapjogokról van szó, hanem alkotmányos elvekről, ugyanakkor a bírói döntés és az azt megelőző eljárás során elkövetett alapjogi jogsértések együttese, illetőleg jogai érvényesíthetőségének hiányában ezek az elvek is sérültek.
- [20] 2.6. Sérülni véli az Alaptörvénynek Az állam című fejezetében szereplő egyes rendelkezéseket is az indítványozó; így az Alaptörvény 28. cikkét és a 35. cikk (1) bekezdését. Álláspontja szerint a bírói döntésben megfogalmazott indokolás, különösen az érintettség szűk értelmezésével, nem felel meg a jogszabályok Alaptörvénnyel összhangban való értelmezése követelményének. Kifejti azt is, hogy az Alaptörvény 35. cikk (1) bekezdése értelmében a választásoknak meg kell felelnie a sarkalatos törvényben, nevezetesen a Ve.-ben foglaltaknak, jelen esetben azonban ez sérült, hiszen a bíróság a választási szervek jogsértéseit nem vizsgálta érdemben, így nem is orvosolta. Annak kimondásával pedig, hogy a választási alapelvek megsértése nem olyan egyéni sérelem, mely alapján le lehetne folytatni az eljárást, az indítványozó szerint az Alaptörvény fenti cikkének sérelmét okozza.
- [21] 2.7. A Ve. 222. § (1) bekezdését az Alaptörvény B) cikkével tartja ellentétesnek az indítványozó. Szerinte azáltal, hogy a jogszabály nem határozza meg az érintettség fogalmát, a jogalkalmazó szabadon döntheti el, kit tekint érintettnek egy adott ügyben, ez pedig ellehetetlenítheti a bírósághoz fordulást. Az indítványozó szerint ha a jogalkotó a Ve. 222. § (1) bekezdésében, vagy valamely értelmező rendelkezésben egyértelműen rendezte volna azok körét, akik a bírósági felülvizsgálatot kezdeményezhetik, akkor nem fordulhatna elő olyan eset, hogy a bíróság szűkebb vagy tágabb jogértelmezésétől függően azonos ügyek esetén az egyik fél jogvédelmet kap a bíróságon, ezzel szemben a másik kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasítják.
- [22] Az indítványozó szerint a jelen esetben a norma nem egyértelmű, a címzettek számára nem előrelátható és kiszámítható, hiszen a jogszabály pontatlansága miatt – az indítványozó szerint – nem lehet tudni, hogy kit fog a bíróság érintettnek tekinteni és kit nem, így sérül a jogbiztonság elvének részét képező normavilágosság követelménye.
- [23] 3. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. A (2) bekezdés alapján a tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, ezek között a 26–27. § szerinti érintettséget, az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmét, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. A (3) bekezdés úgy rendelkezik, hogy a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [24] Az Alkotmánybíróság vizsgálata eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy a határidőben érkezett alkotmányjogi panasz az alábbiak szerint nem fogadható be.
- [25] 4. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése alapján az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, az 52. § (1b) bekezdés pedig meghatározza, hogy a kérelem mikor tekinthető határozottnak.
- [26] E rendelkezés b) és e) pontjai alapján a kérelem akkor tekinthető egyértelműen határozottnak, ha az indítványozó megjelöli az Alaptörvényben biztosított joga sérelmének lényegét; valamint ha indokolást ad elő arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével.
- [27] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványnak az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére vonatkozó eleme a határozott kérelem fent megjelölt követelményeinek nem felelnek meg: az indítványozó csak felsorolta az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, azonban e rendelkezések tekintetében nem adott elő alkotmányjogilag értékelhető indokolást, így e tekintetben indítványa nem volt érdemben vizsgálható.
- [28] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése, továbbá a B) cikk (1) bekezdése, az R) cikk (2) bekezdése, a T) cikk (3) bekezdése, valamint a 28. cikk és a 35. cikk (1) bekezdése tekintetében a határozott kérelem követelményeinek megfelel.

- [29] 5. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság formai feltételeinek vizsgálatát követően az Abtv. 26. § (1) bekezdése, 27. §-a és 29. §-a szerinti tartalmi követelményeket vizsgálta.
- [30] 5.1. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, további jogorvoslat pedig nincsen számára biztosítva. Az Alkotmánybíróság megállapította azt is, hogy az indítványozó az alkotmánybírósági eljárás alapjául szolgáló ügyben félként szerepelt, ezért érintettnek tekinthető.
- [31] 5.2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a bíróság által alkalmazott jogszabály, valamint az eljárás során meghozott bírósági végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését egyaránt kérte. Az Alkotmánybíróságnak mindkét panasz-típus esetén vizsgálni kell, hogy az indítványozó mely Alaptörvényben biztosított joga sérelmét állítja. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, R) cikk (2) bekezdése, T) cikk (3) bekezdése, valamint a 28. cikk és 35. cikk (1) bekezdése sérelmére is hivatkozott.
- [32] Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben hangsúlyozza: az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26–27. §-ai és a Ve. 233. §-a alapján az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze, így ezen hatáskörei gyakorlása során az Alkotmánybíróság kizárólag valamely Alaptörvényben biztosított joggal összefüggésben állított jogsérelem esetén járhat el, az Alaptörvény más rendelkezéseinek megsértésére való hivatkozás esetén nem. Az Alaptörvénynek az indítványozó által felhívott fenti rendelkezéseire tehát, mivel ezek – az indítványozó által sem vitatottan – nem Alaptörvényben biztosított jogokról rendelkeznek, alkotmányjogi panaszt nem lehet alapítani, így az alkotmányjogi panasz ezek vonatkozásában nem volt érdemben vizsgálható.
- [33] Az Alkotmánybíróság megjegyzi: az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének a Ve. 222. § (1) bekezdésén keresztül bekövetkezett sérelme tekintetében előadottakkal – tartalmukat tekintve – a szabályozás hiányosságának kritikáját fogalmazza meg az indítványozó. Mulasztásban megnyilvánuló alaptörvény-ellenesség megállapításának indítványozására az indítványozó azonban nem jogosult, erre az Abtv. 46. § (1) bekezdése értelmében kizárólag hivatalból („hatáskörei gyakorlása során folytatott eljárásban”) – amennyiben az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenes helyzetet észleli – van mód [lásd például: 24/2014. (VII. 22.) AB határozat, Indokolás [99]–[100]; 3251/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [20]–[21]; 3194/2016. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [23]]. Ennek megfelelően az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti panasz az indítvány tartalma okán sem lett volna elbírálható.
- [34] 5.3. Az Abtv. 29. §-a értelmében az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [például: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]].
- [35] Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy az Alaptörvény 24. cikkének (1) bekezdése alapján az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja értelmében alkotmányjogi panasz alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját. Az Alkotmánybíróság a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz esetén is kizárólag az Alaptörvényben elismert jogokat oltalmazza [lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]]. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3065/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [5]; 3391/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [25]; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]; 3294/2014. (XI. 11.) AB végzés, Indokolás [24]].
- [36] A bírói döntések ellen benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető tehát a további jogorvoslattal nem támadható bírósági döntések általános felülvizsgálata eszközének, mivel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszon keresztül is az Alaptörvényt és az abban biztosított jogokat védi [3111/2012. (VII. 26.) AB végzés, Indokolás [3]]. „Sem a jogállamiság elvont elve, sem a tisztességes eljárás alapjoga [...] nem teremthet alapot arra, hogy az Alkotmánybíróság a bírósági szervezet feletti szuperbíróság szerepébe lépjen, és hagyományos jogorvoslati fórumként járjon el” [3325/2012. (XI. 12.) AB végzés; Indokolás [15]].
- [37] A fentiekből az is következik, hogy az Alkotmánybíróság a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének felülbírálatára sem rendelkezik hatáskörrel [3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indoko-

lás [4]), mert „önmagában az a tény, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékokat a bíróságok az indítványozótól eltérő módon értékelték, azokból nem az indítványozó által helyesnek vélt következtetést vonták le [...] még nem teszi az eljárást tisztességtelenné” {3202/2013. (X. 31.) AB végzés, Indokolás [10]}.

- [38] 5.4. Az Alkotmánybíróság az ismertetett gyakorlatát a konkrét ügyre vonatkozóan is irányadónak tekintette, és megállapította, hogy az indítványozónak a tisztességes (hatósági és bírósági) eljáráshoz való joga, valamint a jogorvoslathoz való joga sérelmével összefüggésben előadottak nem felelnek meg az Abtv. 29. §-ában foglalt feltételeknek.
- [39] 5.5. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jogát érintően kizárólag a Fővárosi Ítéltábla ténymegállapítási tevékenységét kifogásolta. Az Alkotmánybíróság ezzel összefüggésben emlékeztet állandó gyakorlatára, amely szerint az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján a bírósági eljárást befejező döntéseknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálatára van hatásköre.
- [40] Minderre figyelemmel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 29. §-a szerinti feltételeket nem teljesítette.
- [41] 5.6. Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben is megállapította, hogy az indítványozó alkotmányjogi panaszában kizárólag a bíróság eljárását, jogértelmezését kifogásolta, a panaszban megjelölt aggályok a bíróság döntését érintően nem tartalmazzak kifejezetten olyan érvelést, amely alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek minősül, vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatát megalapozná.
- [42] Az Alkotmánybíróság az indítványozó jogorvoslathoz való joga sérelmére történő hivatkozása tekintetében ismét rámutat arra, hogy a Ve. 222. § (1) bekezdése szerint az ügyben érintett természetes és jogi személy, jogi személyiség nélküli szervezet bírósági felülvizsgálati kérelemmel élhet. Az indítványozó panaszában a Fővárosi Ítéltábla végzésében az ügyben való érintettségével összefüggő megállapításokat, a Ve.-nek a bíróság által végzett értelmezését sérelmezte.
- [43] Az Alkotmánybíróság 3082/2014. (IV. 1.) AB végzésében már megállapította, hogy a Ve. a jogorvoslat szabályai között az adott ügyben való érintettség fogalmát nem határozza meg, az érintettség-fogalom használatával az eljárásban részes felekhez képest más résztvevői körre utal – mely elvi síkon lehet többek között akár az, akinek jogát, jogos érdekét, jogi helyzetét az ügy érinti –, ezt azonban mindig az adott ügyben, esetről esetre a jogorvoslati kérelmet elbíráló szerv, jelen esetben a Fővárosi Ítéltábla dönti el {lásd: 3082/2014. (IV. 1.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [44] 5.7. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében, 27. §-ában, 29. §-ában, valamint 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjaiban foglalt követelményeknek, ezért befogadására nincsen mód. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2018. augusztus 28.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1316/2018.

